

Piotr Śniady, Piotr Wawrzyniak, Edward Krause

Góra, gm. Jaraczewo, woj. kaliskie,
AZP 62-32/-

Informator Archeologiczny : badania 25, 66

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania 1991 pozwalają stwierdzić, że cmentarzysko zostało całkowicie przebadane. W ciągu ośmiu sezonów przekopano obszar o powierzchni ponad 10 arów, na którym znaleziono 149 grobów ciałopalnych datowanych na II–III w. oraz znaczne ilości materiału luźnego.

Badania zakończono.

Góra,
gm. Jaraczewo, woj. kaliskie
AZP 62–32/—

Pracownie Konserwacji Zabytków Sp.
z o. o. w Poznaniu Pracownia Nauko-
wo-Badawcza

Badania prowadzili mgr mgr Piotr Śniady i Piotr Wawrzyniak (autor sprawozdania) przy udziale mgr. Edwarda Krausego. Finansowane przez Wojewódzki Okręgowy Zakład Gazownictwa w Poznaniu. Pierwszy (i ostatni) sezon badań. Osada produkcyjna — hutnicza ludności kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich, osada ludności kultury lużyckiej, ślady osadnictwa późnośredniowiecznego.

Stanowisko zostało odkryte w ramach badań AZP w 1982 r. Położone jest w południowo-wschodniej części wsi Góra, nieopodal stacji kolejowej, przy drodze lokalnej Góra-Parzęczew; fizjograficznie — w obrębie małej dolinki nadzalewowej bezimiennego cieku.

Badania miały charakter ściśle ratowniczy i zostały wykonane z nakazu Państwowej Służby Ochrony Zabytków w Kaliszu. Objęto nimi zagrożony całkowitym zniszczeniem w trakcie instalowania gazociągu fragm. stanowiska dł. 100 m i szer. 5 m (na odcinku 16,5 m nieco szerszy — 7,5 m), o łącznej powierzchni ok. 540 m² (wykopy I–III).

W sumie odkryto 37 różnego rodzaju obiektów, głównie przeworskich. Są to m.in. 4 dymarki (fragm. większego piecowiska), 2 mielerze, prazak, paleniska, bliżej nieokreślone funkcjonalnie jamy i dolki (niektóre lużyckie). Określono północną i południową granicę zasięgu osady przeworskiej. Stwierdzono, że obiekty lużyckie zlokalizowane są na południe od osady przeworskiej i zalegają w bezpośrednim sąsiedztwie bezimiennego cieku.

Wśród ruchomego materiału źródłowego obok skorup naczyń ludności kultury przeworskiej (m.in. „siwych”) i lużyckich natrafiono na nieliczne ułamki naczyń późnośredniowiecznych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Pracowni Naukowo-Badawczej PKZ w Poznaniu, Sp. z o. o.

Badania zakończono.

Grochy Stare, st. 1
gm. Poświętne, woj. białostoc-
kie
AZP 41–84/19

Konserwator Zabytków Archeologicz-
nych na województwo białostockie

Badania ratownicze prowadziła mgr Katarzyna Rusin przy współudziale archeologów z Działu Archeologii Muzeum Okręgowego w Białymstoku. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe typu „rostolckiego”.

W 1991 r. kontynuowano rozpoczęte w 1989 r. badania kurhanu nr 1. Przebadano również kurhan nr 2.

W kurhanie nr 1 wyeksplorowano pozostałą część jamy grobowej. Materiału zabytkowego nie znaleziono. Dno jamy grobowej znajdowało się poniżej współczesnego poziomu wód gruntowych. W ćwiartce południowo-wschodniej i północno-wschodniej kurhanu nr 1 odsłonięto również kilka jam i palenisk zawierających materiał ceramiczny z epoki